

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji

Data posiedzenia: 28 stycznia 2010 r.

Nr posiedzenia: 157

Posiedzeniu przewodniczył: senator Stanisław Piotrowicz – przewodniczący komisji.

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (*druk senacki nr 754; druki sejmowe nr 1854, do druku nr 1854, 2115, do druku nr 2115, 2601*).
 2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej i ustawy o ochronie danych osobowych (*druk senacki nr 750, druki sejmowe nr 2480, 2581*).
 3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (*druk senacki nr 752; druki sejmowe nr 2001, do druku nr 2001, 2607*).
 4. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (*druk senacki nr 751; druki sejmowe nr 1810, 2606, 2606-A*).
 5. Rozpatrzenie petycji dotyczącej nowelizacji ustawy o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej (*P-15/09*).
 6. Rozpatrzenie petycji dotyczącej podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie ustanowienia nowego święta państwowego związanego z rocznicą pierwszych, częściowo wolnych wyborów do Sejmu i całkowicie wolnych wyborów do Senatu, obchodzonego 4 czerwca (*P-16-09*).
 7. Rozpatrzenie petycji dotyczącej ustawowego poszerzenia katalogu formacji walki zbrojnej walczących w latach 1939–1945 o niepodległość Polski (*P-17/09*).
 8. Rozpatrzenie petycji dotyczącej podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie ustanowienia samorządu gospodarczego dla środowiska mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw (*P-18/09*).

W posiedzeniu uczestniczyli: – senatorowie członkowie komisji: Zbigniew Cichoń, Stanisław Piotrowicz, Zbigniew Romaszewski, Jan Rulewski i Jacek Swakoń,

– zaproszeni goście:

– Kancelaria Prezydenta:

– podsekretarz stanu Bożena Borys-Szopa,

– zastępca dyrektora Departamentu Prawa i Ustroju Małgorzata Znojek,

– główny specjalista w Biurze Prawa i Ustroju Barbara Polańska,

– Ministerstwo Sprawiedliwości:

– podsekretarz stanu Zbigniew Wrona,

- zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjno-Prawnego Grażyna Stanek,
- sędzia w Departamencie Legislacyjno-Prawnym Marcin Kowal,
- główny specjalista w Departamencie Legislacyjno-Prawnym Igor Sadowski,
- dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego Jan Bołonkowski,
- główny specjalista w Departamencie Legislacyjno-Prawnym Łukasz Paszka,
- zastępca dyrektora Departamentu Organizacyjnego Tomasz Jaskłowski,
- prokurator w Departamencie Legislacyjno-Prawnym Tomasz Szafrąński,
- Stowarzyszenie Pomocy Poszkodowanym w Wypadkach i Kolidacjach Drogowych „Alter Ego”:
 - prezes Janusz Popiel,
- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji:
 - podsekretarz stanu Witold Drożdż,
 - kierownik Wydziału Projektów Europejskich w Centrum Projektów Informatycznych Michał Czmych,
 - starszy specjalista w Centrum Projektów Informatycznych Dariusz Żach,
 - główny specjalista w Departamencie Prawnym Joanna Zych-Gorgosz,
 - zastępca naczelnika wydziału w Zarządzie Granicznym Komendy Głównej Straży Granicznej Jarosław Ruta,
- Naczelny Sąd Administracyjny:
 - wiceprezes NSA, prof. Roman Hauser,
 - sędzia NSA Jerzy Chromicki,
- Krajowa Rada Komornicza:
 - przewodniczący Andrzej Kulągowski,
 - przewodniczący Komisji Rewizyjnej Stefan Paweł Gintowt,
 - kierownik Biura Społeczno-Prawnego Grzegorz Julke,
- przedstawiciele Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu: Beata Mandylis, Szymon Giderewicz, Michał Gil, Mirosław Reszczyński,
- przedstawiciel Biura Komunikacji Społecznej w Kancelarii Senatu: kierownik Działu Petycji i Korespondencji Danuta Antoszkiewicz.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Ustawę przedstawił podsekretarz stanu w ministerstwie sprawiedliwości Zbigniew Wrona. Głównym celem ustawy jest zaostrenie odpowiedzialności karnej (w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na zawsze) osób popełniających przestępstwa komunikacyjne w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających. Ustawa odnosi się do zdarzeń, których następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, a sprawca wypadku drogowego był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, sąd będzie miał możliwość odstąpienia od orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów na zawsze i będzie mógł orzec karę od roku do 10 lat pozbawienia wolności.

Ponadto nowelizowana ustawa wprowadza obowiązek wpłacenia nawiązki przez sprawcę umyślnego przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu albo innego przestępstwa umyślnego, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu, naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, na specjalnie w tym celu utworzony Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Fundusz ten będzie państwowym funduszem celowym. Jego dysponentem ma być minister sprawiedliwości. Środki tego funduszu będą przede wszystkim pochodzić z potrąceń z wynagrodzenia za pracę skazanych odbywających karę pozbawienia wolności oraz z nawiązek oraz świadczeń pieniężnych orzekanych przez sądy w stosunku do sprawców przestępstw. Środki nowo utworzonego funduszu mają być przeznaczone na udzielanie pomocy ofiarom przestępstw oraz ich rodzinom oraz na pomoc postpenitencjarną dla osób pozbawionych wolności zwalnianych z zakładów karnych lub aresztów śledczych oraz dla ich

rodzin. Ma to być pomoc medyczna, psychologiczna, rehabilitacyjna, prawna, a także materialna. Środki funduszu przeznaczone będą także na wspieranie i rozwój systemów pomocy wskazanym osobom; polegać ono będzie na podejmowaniu działań edukacyjnych i szkoleniowych, organizacji badań naukowych i innych przedsięwzięć służących poprawie sytuacji osób pokrzywdzonych i tych, które odbyły karę pozbawienia wolności. Zadania te mają być realizowane przez stowarzyszenia, fundacje, organizacje i instytucje, którym realizacja zadań będzie powierzana w trybie otwartego konkursu ofert.

W dyskusji senator S. Piotrowicz wyraził wątpliwość, czy zastrzeżenie prawa w tym zakresie spowoduje zmniejszenie wypadków z udziałem pijanych kierowców. Dodał, że dotychczasowe uregulowania kodeksowe są wystarczające, należy je tylko odpowiednio stosować, co jest rolą sądów.

Nawiązując do wypowiedzi senatora S. Piotrowicza, senator Z. Romaszewski odniósł się bardzo krytycznie do kolejnej zmiany wprowadzanej do kodeksu karnego, chociaż zwrócił uwagę na zagwarantowanie poszkodowanym w wypadkach drogowych dobrej pomocy prawnej, dzięki której skutecznie można by wyegzekwować odszkodowanie od firmy ubezpieczeniowej (składki NW). Poddał w wątpliwość to, czy stowarzyszenia i organizacje pozarządowe wymienione w ustawie będą skuteczne. Zauważył także, że przeprowadzanie otwartego konkursu ofert dla stowarzyszeń, fundacji i innych organizacji pozarządowych może spowodować wzrost kosztów biurokracji.

Prezes Stowarzyszenia „Alter Ego”, odnosząc się do wypowiedzi ministra Z. Wróny, wyraził swoje zaniepokojenie wywołane brakiem przepisów wykonawczych w ustawie w zakresie ściągłości orzeczonych nawiązek. Na pochwałę zasługuje pomysł utworzenia jednego funduszu, który z pewnością zapobiegnie rozproszeniu środków finansowych przeznaczonych na pomoc dla ofiar wypadków.

W trakcie dyskusji senator S. Piotrowicz zgłosił cztery poprawki, trzy o charakterze redakcyjnym, a jedną merytoryczną, nakładającą na ministra sprawiedliwości konieczność dokonania oceny pod względem celowości i gospodarności wydatkowania środków przez stowarzyszenia i organizacje pozarządowe wymienione w ustawie.

Po wyczerpaniu dyskusji przewodniczący komisji senator S. Piotrowicz zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy wraz z przyjętymi poprawkami.

Wniosek został przyjęty jednogłośnie (5 senatorów głosowało za, nikt nie był przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu).

Na sprawozdawcę komisji senatorowie wyznaczyli senatora Stanisława Piotrowicza.

Konkluzja: Komisja wnosi o wprowadzenie czterech poprawek do ustawy (*druk senacki nr 754B*).

Ad. 2 Ustawę omówił podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Witold Drożdż. Celem ustawy jest doprecyzowanie i uporządkowanie przepisów nasuwających wątpliwości interpretacyjne powstałe w trakcie ich dotychczasowego stosowania oraz zapewnienie zgodności nowelizowanych przepisów z przepisami prawa Unii Europejskiej składającymi się na tzw. dorobek prawny Schengen. W szczególności nowelizacja dostosowuje przepisy ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej do postanowień aktów prawnych Unii Europejskiej tworzących System Informacyjny Schengen drugiej generacji (SIS II). Większość zmian wprowadzanych opiniowaną ustawą ma charakter doprecyzowujący (usuwający wątpliwości interpretacyjne powstałe w wyniku dotychczasowego stosowania ustawy) oraz dostosowujący nowelizowaną ustawę do zmieniających się aktów prawa wspólnotowego. Część z tych zmian dotyczy nowych rozwiązań związanych z wprowadzaniem Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), który ma zastąpić Systemu Informacyjny Schengen (SIS) oraz nowych rozwiązań związanych z Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS). Nowością jest także rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do dostępu do informacji SIS. I tak, w określonym ustawą zakresie, bezpośredni dostęp do danych uzyskają: Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Żandarmeria Wojskowa, dyrektorzy urzędów morskich oraz wybrane urzędy skarbowe. Pośredni dostęp do danych SIS (za pośrednictwem urzędów skarbowych wyznaczonych dla danego województwa przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych) uzyskają wszystkie pozostałe urzędy skarbowe.

Senator Jacek Swakoń wyraził zainteresowanie terminem wejścia w życie SIS II, jak również wykreśleniem z zasobów informatycznych systemu osób, wobec których nie są już prowadzone czynności operacyjne.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego zwrócił uwagę na nieścisłości w sformułowaniu niektórych przepisów ustawy i przedstawił uwagi. Odnosili się do nich potem przedstawiciele rządu, popierając większość z nich.

Senator Stanisław Piotrowicz przejął poprawki przedstawione przez Biuro Legislacyjne, które następnie kolejno poddał pod głosowanie. W wyniku głosowania senatorowie przyjęli 6 poprawek.

Po wyczerpaniu dyskusji przewodniczący komisji senator S. Piotrowicz zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy wraz z przyjętymi poprawkami, który został jednogłośnie przyjęty w głosowaniu (4 głosami za, nikt nie był przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu).

Na sprawozdawcę komisji senatorowie wyznaczyli senatora Jacka Swakonia.

Konkluzja: Komisja wnosi o wprowadzenie sześciu poprawek do ustawy (*druk senacki nr 750B*).

Ad. 3 Ustawę przedstawili podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta, pani Bożena Borys-Szopa, oraz zastępca prezesa NSA, prof. Roman Hauser.

Celem nowelizacji ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych jest wzmocnienie struktur sądownictwa administracyjnego poprzez stabilizację statusu sędziów pełniących funkcje kierownicze. W ustawie przewiduje się wprowadzenie pięcioletnich kadencji prezesa sądu i wiceprezesa sądu w wojewódzkim sądzie administracyjnym oraz funkcji wiceprezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego. Możliwe będzie ponowne powołanie na to samo stanowisko. W procedurze odwołania prezesa i wiceprezesa wojewódzkiego sądu administracyjnego opinie zgromadzenia ogólnego sądu i Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego nie są wiążące dla prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego. Do katalogu stanowisk w sądach administracyjnych dodano starszych referendarzy sądowych i starszych asystentów sędziów.

Zmiana ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi zdaniem projektodawców obejmuje wyłącznie niezbędne zmiany lub uzupełnienia wynikające z orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego stwierdzających niezgodność przepisów z Konstytucją RP, zobowiązań przyjętych przez Polskę w wyniku ratyfikowanych umów międzynarodowych i przystąpienia do Unii Europejskiej oraz z potrzeby doprecyzowania przepisów, które wywoływały rozbieżności w orzecznictwie niedające się usunąć w drodze wykładni sądowej, na które zwrócił uwagę rzecznik praw obywatelskich. Ustawa wprowadza m.in. instytucję skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, modyfikuje przepisy o ustanowieniu pełnomocnika do doręczeń przez osoby zamieszkałe za granicą, wprowadza możliwość wyznaczenia innego wojewódzkiego sądu administracyjnego, gdy ze względu na przeszkodę właściwy wojewódzki sąd administracyjny nie może rozpoznać sprawy lub podjąć innej czynności. Ustawa modyfikuje tryb wyłączenia prokuratora, doręczania pism procesowych, ustanowienia pełnomocnika procesowego z urzędu.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego przedstawił wiele uwag i zastrzeżeń do ustawy. Dotyczyły m.in. braku jednolitości w ograniczeniu możliwości powtórnego wyboru na kolejną kadencję prezesa i wiceprezesów WSA oraz w sądach powszechnych, możliwości ukarania grzywną wnoszących w złej wierze o wyłączenie sędziego, źle sprecyzowanych warunków dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania (art. 285a), zawężenia dopuszczalności skargi do przypadków innych niż określonych w k.p.c., kwestii ustanowienia pełnomocnika do doręczeń w inny sposób niż określony w k.p.c.

W wyniku dyskusji senator Jan Rulewski, Zbigniew Cichoń i Stanisław Piotrowicz zaproponowali wprowadzenie poprawek.

Komisja wprowadziła trzy poprawki do ustawy. Pierwszą ogranicza się liczbę kadencji prezesów i wiceprezesów wojewódzkich sądów administracyjnych, druga dotyczy nowej redakcji art. 285a §1 i wprowadzenia zastrzeżenia wzorem rozwiązania przyjętego w k.p.c., a trzecia – wykreślenia art. 221 p.p.s.a. (wraz ze stosowną konsekwencją w art. 234), stanowiącego wymóg uiszczenia opłaty stałej bez wezwania przez fachowych pełnomocników stron.

Odnosząc się do poszczególnych uwag Biura Legislacyjnego, prezes wskazał, iż popiera tylko dwie propozycje poprawek, czyli uchylenie automatyzmu nakładania sankcji za złożony w złej wierze wniosek o wyłączenie sędziego (uwaga nr 2 zawarta w opinii) oraz doprecyzowanie warunków dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania (art. 285a, uwaga nr 4), a wobec pozostałych wyraża sprzeciw.

Po wyczerpaniu dyskusji przewodniczący komisji senator S. Piotrowicz zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy wraz z przyjętymi poprawkami. Wniosek ten został przyjęty jednogłośnie (5 głosami za).

Na sprawozdawcę komisji senatorowie wyznaczyli senatora Stanisława Piotrowicza.

Konkluzja: Komisja wnosi o wprowadzenie trzech poprawek do ustawy (*druk senacki nr 752A*).

Ad. 4 Ustawę przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Zbigniew Wrona.

Celem niniejszej nowelizacji ustawy jest konieczność doprecyzowania i skorygowania treści przepisów oraz usprawnienia procedur przewidzianych w ustawie, wprowadzonych w przeważającej części ustawą z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych innych ustaw (DzU nr 112, poz. 769). Jak wynika z uzasadnienia krótki czas obowiązywania nowych przepisów wykazał, iż zachodzi pilna konieczność kolejnej nowelizacji ustawy. Nie zawiera ona bowiem niektórych koniecznych regulacji ustawowych odnoszących się do zastępców komorników sądowych oraz do postępowania dyscyplinarnego. Ponadto niektóre rozwiązania związane z trybem powoływania nowych komorników sądowych oraz zawieszania komorników w czynnościach wymagają usprawnienia procedury w tym zakresie. Niezbędna, zdaniem rządu, była również zmiana zasad pobierania opłaty stosunkowej w zakresie jej wysokości w nieskomplikowanych sprawach dotyczących dłużników korzystających z szeroko rozumianych świadczeń społecznych.

Do najważniejszych zmian dokonywanych opiniowaną ustawą należy w szczególności:

- wprowadzenie regulacji dającej zastępcy komornika legitymację prawną do używania przez niego pieczęci zastępowanego komornika, z zastrzeżeniem opatrywania jej własnym czytelnym podpisem oraz wzmianką o tym, że działa w zastępstwie, zmiana procedury powołania komornika m.in. w zakresie uzyskiwania opinii rady właściwej izby komorniczej o kandydacie,
- wprowadzenie możliwości ubiegania się przez kandydata o powołanie tylko na jedno stanowisko komornika sądowego, a nie, jak jest obecnie, na stanowisko w jednym rewirze komorniczym,
- wprowadzenie instytucji miarkowania wysokości opłaty stosunkowej przez sąd (na wniosek dłużnika, a w określonym przypadku – wierzyciela), złożony w terminie 7 dni od uzyskania informacji o ściągnięciu opłaty albo od dnia doręczenia postanowienia komornika,
- uregulowanie całości postępowania dyscyplinarnego wobec komorników, asesorów i aplikantów.

Prezes Krajowej Rady Komorniczej Andrzej Kułagowski krytycznie odniósł się do zawartych w ustawie propozycji zmian, a w szczególności do możliwości obniżania przez sąd opłat egzekucyjnych. Zwrócił uwagę, iż jest to kolejna – i zapewne nie ostatnia – nowelizacja ustawy „komorniczej”.

Senator S. Piotrowicz zwrócił uwagę, iż pewnym nieporozumieniem jest brzmienie art. 797 kodeksu cywilnego, z którego wynika, że to wierzyciel jest zobowiązany wskazać, gdzie i na czym komornik może dokonać zabezpieczenia.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego przedstawił uwagi do ustawy, których celem jest zapewnienie czytelności przepisu ustawy.

W wyniku dyskusji senatorowie Z. Cichoń, J. Rulewski i S. Piotrowicz zaproponowali wprowadzenie poprawek do ustawy. Komisja w wyniku przeprowadzonego głosowania wprowadziła do ustawy trzy poprawki.

Po wyczerpaniu dyskusji przewodniczący komisji S. Piotrowicz zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy wraz z przyjętymi poprawkami, który to wniosek został przyjęty jednogłośnie (3 głosami za).

Na sprawozdawcę komisji senatorowie wyznaczyli senatora Jana Rulewskiego.

Konkluzja: Komisja wnosi o wprowadzenie trzech poprawek do ustawy (*druk senacki nr 751A*).

Ad. 5 Kierownik Działu Petycji i Korespondencji w Biurze Komunikacji Społecznej w Kancelarii Senatu Danuta Antoszkiewicz omówiła wniesioną przez osobę indywidualną petycję dotyczącą nowelizacji ustawy o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Polski. Obecne rozwiązania, które zawarte są w ustawie z 8 lipca 2005 r. o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej, wprowadzają w art. 13 ust. 2 zasadę, że prawo do rekompensaty przyjęte jest do wysokości 20% wartości nieruchomości. Autor petycji uważa, że to rozwiązanie jest niewspółmierne do wartości majątków pozostawionych. Według wnoszącego petycję najlepszym rozwiązaniem byłoby jednak przyjęcie zasady, że jest to 100% wartości mienia pozostawionego.

Sprawa rekompensaty za pozostawione mienie była przedmiotem postępowania przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka (sprawa: Broniowski przeciwko Polsce). W kolejnych sprawach prowadzonych przed Europejskim Trybunałem w sprawie Broniowskiego zawarta została ugoda i rząd polski zobowiązał się do wypłaty środków finansowych wskazanych w ugodzie. Również orzecznictwo polskiego Trybunału Konstytucyjnego prezentowało stanowisko, że należy zmienić przepisy i dostosować je do warunków, w których takie rekompensaty można przyznać.

W chwili obecnej prawo do rekompensaty jest na bieżąco realizowane w formie świadczenia pieniężnego w wysokości do 20% wartości majątku, co zdaniem senatora Zbigniewa Cichonia jest zdecydowanie za małą kwotą. Z wypowiedzią senatora Z. Cichonia polemizował senator Jan Rulewski, który zwrócił uwagę, iż 80% majątków gmin, 80% właścicieli nieruchomości w niektórych miastach było zadłużonych albo wobec samorządu, albo Skarbu Państwa, dlatego też państwo polskie musi być bardzo ostrożnie i rozważnie przyznawać rekompensaty za mienie pozostawione na terenie kraju.

Ponieważ przedmiotowa petycja wzbudziła ożywioną dyskusję. Senatorowie postanowili na tym posiedzeniu nie rozstrzygać definitywnie o jej dalszym losie.

Przewodniczący zgłosił wniosek o kontynuowanie dalszych prac nad petycją, który został przyjęty (2 senatorów głosowało za, 1 był przeciw).

Konkluzja: Komisja wnosi o kontynuowanie prac nad petycją.

Ad. 6 Kierownik Działu Petycji i Korespondencji Danuta Antoszkiewicz omówiła petycję wniesioną przez osobę fizyczną reprezentującą środowisko byłych działaczy solidarnościowych lat osiemdziesiątych z byłego województwa gdańskiego. Petycja dotyczy ustanowienia nowego święta państwowego związanego z rocznicą pierwszych częściowo wolnych wyborów do Sejmu i całkowicie wolnych wyborów do Senatu, obchodzonego 4 czerwca.

Wnioskodawcy uznają, że dzień 4 czerwca jest dniem szczególnym w najnowszej historii Polski. Dzień ten mógłby wśród kalendarza polskich świąt pojawić się na przykład jako „Dzień Wolności”. Autorzy petycji nie wnoszą o to, aby był to dzień ustawowo wolny od pracy.

Zdanie to podzielili również senatorowie, przypominając, iż odniesienie do 4 czerwca znalazło się w uchwale Senatu o ogłoszeniu roku 2009 Rokiem Polskiej Demokracji, w której w słowie wstępnym jest fraza odnosząca się właśnie do tego święta.

Senator przewodniczący zgłosił wniosek o kontynuowanie dalszych prac nad petycją, który został przyjęty jednogłośnie.

Konkluzja: Komisja wnosi o kontynuowanie prac nad petycją.

Ad. 7 Kierownik Działu Petycji i Korespondencji w Biurze Komunikacji Społecznej w Kancelarii Senatu Danuta Antoszkiewicz omówiła petycję wniesioną przez środowisko kombatanckie działające przy wojewodzie małopolskim i Porozumienie Organizacji Kombatanckich i Niepodległościowych z siedzibą w Krakowie.

Wnioski wnoszących petycję zmiernają do tego, ażeby uznać za działalność kombatancką pełnienie służby żołnierskiej w Armii Krajowej, czyli do tego, aby enumeratywnie wyliczyć w ustawie służbę żołnierską w Armii Krajowej, służbę w Batalionach Chłopskich i w Narodowych Siłach Zbrojnych, ale również służbę w Szarych Szeregach oraz w batalionach „Wolności i Niezawisłości”. Zdaniem wnoszących petycję, dyspozycja określenia tychże formacji zbrojnych powinna nastąpić w drodze ustawy.

Senatorowie w dyskusji wyrazili pogląd, iż podjęcie prac nad tą petycją może doprowadzić do takiej sytuacji, że podczas próby uhonorowania członków jednej formacji pominięta zostanie inna formacja, której członkowie też uczestniczyli w walkach niepodległościowych. Senatorowie postanowili wystąpić do IPN oraz Urzędu ds. Kombatanatów i Osób Represjonowanych o opinię w sprawie powyższej petycji, uzależniając od niej dalszy kierunek prac.

Konkluzja: Komisja wnosi o kontynuowanie prac nad petycją

Ad. 8 Kierownik Działu Petycji i Korespondencji Danuta Antoszkiewicz omówiła petycję wniesioną przez Fundację „Samorząd Gospodarczy” z siedzibą we Wrocławiu.

Wnoszący petycję uważają, że konieczne jest odrodzenie samorządu gospodarczego jako instytucji prawa publicznego, która cieszyłaby się autonomią. Organizacja tego samorządu polegałaby na przynależności obowiązkowej. Uznają w tym momencie, że ranga dobrowolnych zrzeszeń jest niższa niż obowiązkowa forma przynależności do samorządu. Autorzy petycji uważają, że konieczne jest powstanie samorządu opartego na istniejących strukturach, właśnie samorządu mikrofirm, a także małych i średnich firm.

W dyskusji senatorowie wyrazili pogląd, że w chwili obecnej obowiązkowa jest przynależność do samorządu zawodowego (chodzi np. o izby lekarskie, budowlane czy też wszelkiego rodzaju izby rzemieślnicze) i nie ma potrzeby tworzenia nowego szczebla samorządności zawodowej.

Przewodniczący zgłosił wniosek o niekontynuowanie dalszych prac nad petycją, który to wniosek został przyjęty jednogłośnie.

Konkluzja: Komisja wnosi o niepodjęcie dalszych prac nad petycją.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingową.

Sporządzono w Biurze Prac Senackich.